

Sıddık'ın aynasında kendi “ama”larımızı görmek

İnsan akli, gördüğüne ve bildiğine hapsolmuştur. Müşrikler, Mirac mucizesini duyduklarında “İşte şimdi onu (a.s.m.) köşeye sıkıştırdık” diye sevinmişlerdi. Çünkü onlara göre mesafe, zaman ve mekan aşılmaz birer duvardı.

Hız. Ebû Bekir'in yanına koştuklarında, aslında bir imanı sarsmaya değil, bir dağın sarsılmazlığına çarpmaya gitmişlerdi. Ebû Bekir'in o meşhur sorusu, şüphenin değil, emniyetin zirvesidir:

“Bunu o mu söylüyor?”

Bu soru; “Eğer kaynak O ise, geri kalan her şey teferruattır” demektir. “O söylüyorsa, benim aklımın sınırları O'nun hakikatine yetişemez, ama ruhum O'nu tasdik eder” demektir. İşte o an, yer ve gök şahitlik etti ki; Ebû Bekir, kendi varlığını Resûlullah'ın (a.s.m.) varlığında yok etmiş, **“O”** olmuştur.

Nefsimiz İçin Hisse: “Sıddık” Olmanın Şifreleri

İmanın “Ama”sız ve “Fakat”sız Hali

Hız. Ebû Bekir o gece Mirac haberini duyduğunda, Mekke'nin sokaklarında “Bu nasıl olur?” diye mantık süzgeci aramadı. Sadece **“O mu söyledi?”** dedi. “Evet” cevabını aldığı an, bütün dünya bir yana, Resûl'ün sözü bir yana kaldı.

Bizler çoğu zaman “İnanıyorum ama aklım almıyor” veya “İnanıyorum fakat günün şartları...” diyoruz. Sıddık olmak; Allah ve Resûlü bir hüküm verdiğinde, dünyevi tüm mantık süzgeçlerini bir kenara bırakıp **“O söylediyse doğrudur”** diyebilmektir. İman, kanıt aramak değil; güvenilen zata şeksiz teslim olmaktır.

Bizim “ama”larımız, aslında Allah'a değil, kendi aklımıza daha çok güvendiğimiz gizli bir itirafıdır. Hız. Ebû Bekir'i (r.a.) o yüce makama taşıyan şey, aklını çöpe atması değil; **aklını, o akli yaratanın emrine amade etmesidir.**

Pazarlıklı Aklın “Fakat”ları vs. Sıddık'ın “Eyvallah”ı

Biz diyoruz ki: “İnanıyorum ama bu devirde faizsiz iş dönmüyor, şartlar malum...”

Sıddık diyor ki: “Rızkı veren O ise, O'nun yasakladığı kapıda bereket aranmaz.”

Biz diyoruz ki: “Hakkı söylerim ama şimdi yeri değil, tepki çekeriz...”

Sıddık diyor ki: “Hakikat, insanların rızasından daha büyüktür; O söylediyse her yer ve her zaman O'nundur.”

Biz diyoruz ki: “İbadetlerimi yaparım ama biraz da hayatımı yaşamam lazım...”

Sıddık diyor ki: “Hayat ancak O’nunla yaşandığında ‘hayat’ olur, gerisi sadece nefes alıp vermektir.”

Biz diyoruz ki: “Tesettür/Ahlak emri güzel ama modern dünya bunu çok yadırgıyor...”

Sıddık diyor ki: “Mülk sahibi O ise, kıyafetin de, ahlakın da modasını O belirler.”

Biz bugün her şeye bir “mantıklı açıklama” arıyoruz. Bir ayetin veya hadisin modern bilime uygunluğunu ispat etmeye çalışıyoruz. Oysa iman; **bilim tasdik ettiği için değil, Allah buyurduğu için inanmaktır.** Bilim bugün “ak” dediğine yarın “kara” diyebilir; ama Sıddık’ın “doğru” dediği, kıyamete kadar değişmez.

Eğer kalbinde bir “ama” sızısı varsa, bil ki orada hâlâ **“ben”** vardır. “İnanıyorum **ama...**” demek; “Ey Rabbim, Senin dediğini duydum fakat benim de kendime göre bir mantığım, bir çıkarım, bir korkum var” demektir.

Nasıl Sıddık olunur? Kendi zannını, O’nun vahyinin altında ezebildiğin gün; aklının bittiği yerde “O söylediye doğrudur” diyerek ruhunu kanatlandırabildiğin gün Sıddık olursun.

Unutma; **“Ama”lar nefsin zinciridir, “Eyvallah”lar ise ruhun hürriyetidir.**

“Doğru”nun Yanında Tek Başına Kalabilmek

Müşrikler alay ederken, bazı Müslümanların bile kalbi titrerken Ebû Bekir dimdik durdu. Sıddikiyet; kalabalıkların ne dediğine değil, **Hakikat’in ne dediğine** bakmaktır. Herkes sırtını dönse de, “Sen doğru söylüyorsun” diyebilecek cesareti kuşanmaktır.

Sıddikiyetten Uzaklaşmanın Hazin Tablosu

Hiz. Ebû Bekir’in (r.a.) Mirac hadisesindeki o efsanevi duruşu, aslında bir **“yalnızlık kahramanlığıdır.”** Hiz. Ebû Bekir, haberi getirenin niyetine değil, **haberın kaynağına** bakıyordu. Biz ise bugün, kaynağı kirli, niyeti bozuk, “üç kuruşluk” sosyal medya paylaşımlarının, ehliyetсіz ağızların ve modern zamanın şüphe tacirlerinin (insi ve cinni şeytanların) önünde savunmasız kalıyoruz.

Modern dünya bize “Sadece aklına yatana inan” dedi. Halbuki akıl bir yere kadar rehberdir; ondan sonrası aşktır, teslimiyettir. Ebû Bekir, aklını vahyin önüne koymadı, vahyin emrine verdi. Biz ise küçücük aklımızla koca kainatı ve ilahi hükümleri tartmaya kalkıyoruz; terazi kırılınca da şüphe çukuruna düşüyoruz.

Mekke o gün adeta bir kahkaha tufanıyla çalkalanıyordu. Müşrikler, “İşte şimdi bitti, akıl dairesinden çıktı” diye bayram ediyordu. Bazı yeni Müslümanların zihinleri karışmış, kalpleri “Ya gerçekten öyle değilse?” diye titremeye başlamıştı.

Hiz. Ebû Bekir’i onlardan ayıran fark şuydu: **Onun terazisi insanlar değil, Allah Resûlü**

idi.

- **Sıddık'ın Mantiğı:** Eğer 100 kişi “yanlış” diyorsa ve O (a.s.m.) “doğru” diyorsa; o 100 kişi yanılıyordur.
- **Bizim Mantiğımız:** “Herkes böyle yapıyor, herkes böyle düşünüyor, şimdi ben tek başıma aksini söylersem ne derler?”

Sıddikiyet; rakamlara değil, hakikate bakar. Sayıca az ama Hak üzere olmayı, kalabalıklar içinde batıl olmaya tercih etmektir.

Sıddikiyet; “Herkes yapıyor” mazeretini mezara gömüp, “Allah ne diyor?” sorusunu diriltmektir.

Sıddikiyet; dünya seninle alay ederken, senin o alayları bir toz tanesi gibi omzundan silkeleyip yoluna devam etmendir.

Sıddikiyet; itibarını insanların elinden alıp, sadece Allah'ın eline teslim etmektir.

Biz Kime Bakıyoruz?

Bugün bizler;

- Moda “açıl” dediğinde Allah'ın “örtün” emrinden utanıyorsak,
- Siyaset/Çevre “yalan söyle” dediğinde “doğruluktan” korkuyorsak,
- Faiz, gıybet veya haramlar “hayatın gerçeği” diye dayatıldığında “hayır” diyemiyorsak; **Ebû Bekir'in Mirac'ı tasdik ettiği o yalnızlık meydanından çok uzaktayız demektir.**

Sıddık olmak; **“Dünya bir tarafa, Hakikat bir tarafa!”** diyebilmektir. Herkes sırtını döndüğünde, senin O'nun yüzüne bakıp “Sen doğru söylüyorsun, ben Sana şahidim” demen; işte Allah katında gerçek yiğitlik budur.

Bizim bugünkü bocalamalarımız, aslında **“teslim olamama”** sancısıdır. Şeytanın ucuz tuzaklarında boğulmamızın sebebi, Sıddikiyet limanına henüz gemilerimizi yanaştıramamış olmamızdır. Eğer biz “O söylediye doğrudur” diyecek bir emniyete ulaşıydık, dünya üzerimize gelse tek bir hücremiz bile titremezdi.

Müşriklerin alayı Ebû Bekir'i küçültmedi, aksine onu “Sıddık” yaparak devleştirdi. Kalabalıkların alkışı seni geçici olarak yükseltebilir ama sadece **Hakikat'in yanında tek başına durabilenler** ebediyetin zirvesine yerleşir.

Eğer bugün savunduğun gerçekler yüzünden yalnız kalıyorsan üzülme; unutma ki **mağarada da sadece “iki kişi” vardı ama üçüncüsü Allah'tı.**

Rabbim bizleri; şüphelerin karanlığından kurtarıp, Ebû Bekir'in o berrak, o sarsılmaz, o pırıl pırıl “Sıddikiyet” nuruyla aydınlananlardan eylesin. **Zira bu asırda Müslüman kalmanın**

yolu, akıl oyunlarından vazgeçip kalp teslimiyetine hicret etmektir.